

Karta przedmiotu

Nazwa i kod przedmiotu	Zaburzenia mowy u dzieci z uszkodzeniami CUN (Wykład), PG_00150741						
Kierunek studiów	Logopedia (P)						
Data rozpoczęcia studiów	październik 2024 r.	Rok akademicki realizacji przedmiotu			2028/2029		
Poziom kształcenia	jednolite magisterskie	Grupa zajęć			Grupa zajęć obowiązkowych z zakresu kierunku studiów Grupa zajęć powiązanych z praktycznym przygotowaniem zawodowym - profil praktyczny		
Forma studiów	stacjonarne	Sposób realizacji			na uczelni		
Rok studiów	5	Język wykładowy			polski		
Semestr studiów	9	Liczba punktów ECTS			1.0		
Profil kształcenia	praktyczny	Forma zaliczenia			zaliczenie		
Jednostka prowadząca	Wydział Filologiczny -> Instytut Logopedii						
Imię i nazwisko wykładowcy (wykładowców)	Odpowiedzialny za przedmiot		dr Klaudia Kluj-Kozłowska				
	Prowadzący zajęcia z przedmiotu						
Formy zajęć	Forma zajęć	Wykład	Ćwiczenia	Laboratorium	Projekt	Seminarium	RAZEM
	Liczba godzin zajęć	15.0	0.0	0.0	0.0	0.0	15
	W tym liczba godzin zajęć na odległość: 0.0						
Aktywność studenta i liczba godzin pracy	Aktywność studenta	Udział w zajęciach dydaktycznych, objętych planem studiów		Udział w konsultacjach		Praca własna studenta	RAZEM
	Liczba godzin pracy studenta	15		1.0		9.0	25
Cel przedmiotu	Celem wykładu jest zapoznanie studenta ze specyfiką zaburzeń mowy na podłożu uszkodzeń CUN u dzieci, w tym z przyczynami jej powstania i osiowymi objawami. Student powinien znać terminologię zwartą w różnych klasyfikacjach dotyczącą zaburzeń mowy u dzieci o podłożu neurologicznym. Po zakończeniu tego przedmiotu student powinien umieć rozróżnić alalię, niedokształcenie mowy o typie afazji oraz afazję dziecięcą od innych rodzajów zaburzeń mowy. Powinien umieć zaplanować działania diagnostyczne i terapeutyczne dla tych dzieci						

Efekty uczenia się przedmiotu	Efekt kierunkowy	Efekt z przedmiotu	Sposób weryfikacji i oceny efektu
	[LOGJ5_W05] Posiada wiedzę pozwalającą na samodzielne zdiagnozowanie zaburzeń rozwoju mowy i języka oraz zaburzeń w przyjmowaniu pokarmu u dzieci w przypadku skomplikowanych zaburzeń neurologicznych i wad genetycznych oraz sprzężonych problemów rozwojowych, w tym deficytów sensorycznych i poznawczych.	Posiada wiedzę pozwalającą na samodzielne zdiagnozowanie zaburzeń mowy u dzieci w przypadku skomplikowanych zaburzeń neurologicznych	[SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SW2] prezentacja/projekt/referat/raport
	[LOGJ5_W04] Ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę o rozwoju językowym w normie i patologii oraz czynnikach wpływających na jego przebieg.	Ma pogłębioną, uporządkowaną wiedzę o rozwoju językowym dzieci zaburzeniami CUN oraz czynnikach wpływających na jego przebieg	[SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja
	[LOGJ5_K01] Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej (w tym logopedycznej) i jej modyfikowania i uzupełniania oraz doskonalenia umiejętności zawodowych; jest gotowy do formułowania problemów moralnych i dylematów etycznych związanych z własną i cudzą pracą terapeutyczną.	Jest gotów do krytycznej oceny posiadanej wiedzy językoznawczej (w tym logopedycznej i neurologicznej) i jej modyfikowania i uzupełniania	[SK1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SK2] prezentacja/projekt/referat/raport
	[LOGJ5_U04] Potrafi samodzielnie zdiagnozować zaburzenia rozwoju mowy, problemy językowe, zaburzenia mowy, zaburzenia czytania i pisanie oraz trudności w przyjmowaniu pokarmu, wskazać ich etiologię oraz zaprogramować działania profilaktyczne i terapię logopedyczną odpowiednio do danego zaburzenia, także w przypadku skomplikowanych zaburzeń medycznych, w tym neurologicznych.	Potrafi samodzielnie zdiagnozować problemy językowe i zaburzenia mowy oraz zaprogramować terapię logopedyczną odpowiednio do danego zaburzenia	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SU2] prezentacja/projekt/referat/raport
	[LOGJ5_U03] Posiada umiejętność interpretowania, analizowania przyczyn i przebiegu procesów oraz zjawisk językowych i komunikacyjnych, merytorycznego argumentowania z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułowania wniosków oraz tworzenia syntetycznych podsumowań z wykorzystaniem właściwej terminologii z zakresu językoznawstwa, socjolingwistyki i etnolingwistyki oraz nauk medycznych, istotnych w logopedii.	Posiada umiejętność interpretowania, analizowania przyczyn i przebiegu procesów oraz zjawisk językowych i komunikacyjnych, merytorycznego argumentowania z wykorzystaniem własnych poglądów oraz poglądów innych autorów, formułowania wniosków oraz tworzenia syntetycznych podsumowań w zakresie zaburzeń mowy uwarunkowanych niewłaściwym działaniem	[SU1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SU2] prezentacja/projekt/referat/raport
	[LOGJ5_W10] Zna i rozumie problematykę zaburzeń przyjmowania pokarmu o różnej etiologii i przebiegu u pacjentów w różnym wieku, zasady diagnozy i terapii dysfagii.	Zna i rozumie problematykę zaburzeń przyjmowania pokarmu u dzieci z zaburzeniami CUN	[SW1] wypowiedź ustna/rozmowa/diskusja [SW2] prezentacja/projekt/referat/raport
Treści przedmiotu	Zaburzenia mowy o podłożu uszkodzeń neurologicznych u dzieci w porównaniu do afazji występującej u dorosłego człowieka na skutek uszkodzenia mózgu. Zaburzenia nabyte w porównaniu do rozwojowych. Klasyfikacja zaburzeń mowy oparta na kryterium czasu zadziałania czynnika uszkadzającego. Procedury diagnostyczne i terapeutyczne.		
Wymagania wstępne i dodatkowe			

Sposoby i kryteria oceniania osiągniętych efektów uczenia się	Sposób oceniania (składowe)	Próg zaliczeniowy	Składowa oceny końcowej
	kolokwium	51.0%	75.0%
	aktywność na zajęciach	51.0%	25.0%
Zalecana lista lektur	Podstawowa lista lektur	<p>Parol, U.Z. (1997): Dziecko z niedokształceniem mowy. Diagnostyka, analiza, terapia. II wyd. Warszawa: Wydawnictwo Szkolne i Pedagogiczne. Panasiuk J. (2015): Postępowanie logopedyczne w przypadku alalii i niedokształcenia mowy o typie afazji, [w:] Logopedia. Standardy postępowania, pod red. Stanisława Grabiąsa, Jolanty Panasiuk, Tomasza Woźniaka, Lublin, Wydawnictwo UMCS, s. 309-345. Panasiuk J. (2016): Specyficzne zaburzenia rozwoju mowy w diagnostyce i terapii logopedycznej, [w:] Wczesna interwencja logopedyczna, pod red. Katarzyny Kaczorowskiej-Bray i Stanisława Milewskiego, Gdańsk 2016, Wydawnictwo Harmonia Universalis, s. 211-246. Jastrzębowska, G (2016): Co utrudnia opis logopedycznych zjawisk? Od stuchoniemoty, afazji wrodzonej i alalii do specyficznego zaburzenia językowego (SLI). Opole, Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego, 25, s.543-554 A.2. studiowana samodzielnie przez studenta: Panasiuk J. (2016): Neurologiczne uwarunkowania rozwoju mowy, [w:] Wczesna interwencja logopedyczna, pod red. Katarzyny Kaczorowskiej-Bray i Stanisława Milewskiego, Gdańsk, Wydawnictwo Harmonia Universalis, s. 36-53. MacQueen, B.D. (2005): Podstawy neurolingwistyki dla neurologopedów. W: E. Szela, T. Gałkowski, G. Jastrzębowska (red.), Podstawy neurologopedii (s. 930-965). Opole: Wydawnictwo Uniwersytetu Opolskiego. Stasiak J. (2015): Postępowanie logopedyczne w przypadku alalii prolongaty, [w:] Logopedia. Standardy postępowania, pod red. Stanisława Grabiąsa, Jolanty Panasiuk, Tomasza Woźniaka, Lublin, Wydawnictwo UMCS, s. 239-264</p>	
	Uzupełniająca lista lektur	<p>Szumski, J. (1980): Metody badania afazji. Warszawa: PZWL. Pączalska, M., MacQueen, B.D. (2002): Heurystyczne podejście do diagnostyki i terapii afazji. W: Z. Tarkowski, G. Jastrzębowska (red.), Człowiek wobec ograniczeń (s. 209-238). Lublin: Wydawnictwo Fundacji ORATOR. Pączalska, M. (1999): Afazjologia. Kraków Warszawa: PWN</p>	
	Adresy eZasobów	Adresy na platformie eNauczanie:	
Przykładowe zagadnienia/ przykładowe pytania/ realizowane zadania			
Praktyki zawodowe w ramach przedmiotu	Nie dotyczy		

Dokument wygenerowany elektronicznie. Nie wymaga pieczęci ani podpisu.